

POSTANOWIENIE

31 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 31 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku wierzyciela P. spółki akcyjnej w W.
przeciwko dłużnikom V. spółce akcyjnej w restrukturyzacji w W. i V. spółka akcyjna
spółce komandytowo akcyjnej w restrukturyzacji w W.
na skutek wniosku wierzyciela z 10 września 2024 r.,
o przekazanie spraw WR1F/GRs/5/2023 oraz WR1F/GRs/6/2023 do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Wierzyciel P. S.A. z siedzibą w W. domagał się podjęcia przez Sąd Najwyższy z urzędu czynności w trybie art. 44¹ k.p.c. przez rozpoznanie wniosku wierzyciela o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu to jest Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 44¹ k.p.c., Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. O przekazanie sprawy może wystąpić sąd właściwy. Z przytoczonego unormowania wynika

jednoznacznie, że podmiotem uprawnionym do wystąpienia do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu jest wyłącznie sąd, przed którym toczy się postępowanie, właściwy miejscowo i rzeczowo do rozpoznania sprawy według przepisów k.p.c. Uprawnienie to nie przysługuje natomiast stronie; nie ma także żadnych podstaw do przyjęcia, że Sąd Najwyższy może w tym zakresie działać z urzędu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 15 września 2020 r., I CO 90/20 oraz z 27 kwietnia 2023 r., III CO 195/23). W tej sytuacji wniosek podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny.

[A.D.]

r.g.